

hospitalita 1|2012

zpravodaj milosrdných bratří č. 15

Světový den NEMOCNÝCH

► POSELSTVÍ SV. OTCE

*Vizovice
v Kainbachu
u milosrdných
bratří*

**NOVÝ FILM
„O MILOSRDNÝCH
BRATŘÍCH„**

„Per corpus ad animam – tělem k duši“

ZDARMA

ÚVODNÍ SLOVO

Milé sestry a milí bratři,

další rok se uzavřel a my jsme před relativně krátkou dobou vstoupili do roku nového. Starý rok nám přinesl mnoho nových příležitostí, měli jsme možnost navázat nová přátelství a seznámit se s novými lidmi. Život nás posunul zase o kousek dál. Naše schopnost poznávat a učit se v závislosti na věku a prostředí, do kterého jsme vsazeni, a předávat zkušenosti, které jsme během života nabyli, nám dává možnost přetvářet okolí, svět kolem nás. Loňský rok nám přinesl ale i bolesti a situace, se kterými jsme se museli vyrovnávat. Které jsme jen těžko chápali, pokud jsme vše nevložili do rukou Božích. Nepokoje ve světě, přírodní katastrofy a problémy v mezilidských vztazích by nás měly vybičnout především k modlitbám k Panně Marii za jednotu. Koncem loňského roku nás opustil prezident Václav Havel, člověk, který odsuzoval lidskou nesnášenlivost a prosazoval lásku a dobro. Na politické úrovni nekomunikoval se stranou, která má na svědomí pronásledování nevinných lidí.

Rok 2012 má před sebou mnoho neznámého. Svěřme proto všechny své starosti, očekávání, obavy do rukou Božích. Šířme kolem sebe lásku a optimismus a učme se druhým naslouchat.

To vám všem přeji a vyprošuji do celého roku 2012 požehnání a ochranu Panny Marie a sv. Jana z Boha.

*Br. Martin Macek O.H.
představený milosrdných bratří Čech a Moravy*

kostel sv. Leopolda v Brně

*br. Martin Macek
představený milosrdných bratří*

MILOSRDNÍ BRATŘI HOSPITÁLSKÝ ŘÁD SV. JANA Z BOHA

Hospitálský řád sv. Jana z Boha je společenství laických bratří zasvěcených službě nemocným.

„*Per corpus ad animam*“ – „*Tělem k duši*“. Toto heslo je naplňováno svědectvím služby trpícím a nemocnému bližnímu, jak k tomu vyzývá sám Ježíš Kristus.

Kromě tří obvyklých slibů života čistoty (celibátu), chudoby a poslušnosti, bratři skládají ještě čtvrtý slib hospitality – péče o nemocné.

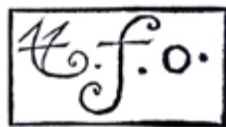
V 52 zemích všech 5 kontinentů působí 1177 bratří a provozují okolo 400 zdravotních zařízení. Pomoc se neomezuje pouze na nemocné a nemocnice – mají též mnoho center pro mentálně

postižené, invalidy, přestárlé, lidi bez domova a také centra pro závislé na drogách. Zakládají střediska s paliativní medicínou, věnují se péči o nemocné s AIDS, s Alzheimerovou chorobou.

V řádových nemocnicích se neprovádí potraty, ale budují baby-boxy, propagují etické a morálních hodnoty.

Generální představený br. Donatus Forkan sídlí v Římě.

vp

setkání bratří a spolupracovníků minulý rok v Dublinu

CO TO ZNAMENÁ „BÝT MILOSRDNÝM BRATREM?“

Odpověď na tyto otázky může být velmi obsáhlá. Proto se soustředím pouze na několik dílčích odpovědí.

Předně si každý člověk, který se rozhoduje o svém budoucím životě, musí položit otázku: „*Kam a jak chci svůj život směřovat?*“ *To zásadní rozhodnutí přijde ve chvíli, kdy se musím rozhodnout, zda se chci věnovat vlastní rodině a výchově dětí, nebo zda chci být „nástrojem Božím“ pro bližní.* Toto rozhodnutí je opravdu klíčové a může být usku- tečněno pouze s Bohem, jestli chceme i svůj život Bohu zasvětit – ať už v duchovním stavu nebo v manželství. Tento výběr zvolené životní cesty nám přinese spousty výzev i překážek při řešení různých životních situací.

komunita bratří brněnského konventu

Předpokladem pro to, stát se milosrdným bratrem, musí být touha zasvětit svůj život Bohu ve službě těm potřebným. Vzdát se vlastní rodiny a přijmout rodinu širší (spolubratry, spolupracovníky, pacienty, svěřené osoby, bližní, ...). Důležitým předpokladem pro vstup do komunity bratří je i zdravotní způsobilost.

Poslání neboli spiritualita milosrdných bratří je – hospitálská činnost. To znamená práce ve službě nemocným, starým, potřebným. Těm, kteří jsou

nám v tom určitém regionu svěření. Vykonávat práci, která je mi svěřena a pro kterou mám předpoklady. Dnes řád už nezastává názor, že každý milosrdný bratr musí být jen a pouze u lůžka nemocného a že jeho vzděláním musí být zdravotní škola. Jakákoliv činnost pro službu nemocným je v rámci hospitality důležitá. V nemocnici je například stejně důležitá práce lékaře, kuchařky, technika či účetní. Pouze týmová práce různých odborností může vytvářet prostředí klidu a jistoty. Každý se nějakým způsobem podílí na jejím chodu a tím i na léčbě pacienta. Definoval bych to jakousi první nebo druhou linií.

Proto i odborné vzdělání žadatelů i jejich následné studium v řádu může být různorodé. Zdůrazňovány jsou vlohy toho kterého člověka a ty je potřeba rozvíjet ku prospěchu činnosti řádu. Takže pro vstup je důležité – rozhodnutí a vytrvalost.

Kdo se pak pro tuto cestu rozhodne, musí se s řádem seznámit a i řád s ním. K tomu jsou tzv. formační centra, která má naše provincie v Rakousku – v Grazu. Zde zájemce vykoná minimálně 6 měsíců kandidatury (v závislosti na znalostech němčiny). Po tomto období přijme řeholní šat (hábit) a vstoupí do dvouletého formačního bloku – noviciátu. Po ukončení složí své první sliby. Sliby se obnovují jednou za rok po dobu 5 let, kdy se skládají na celý život – slavné.

Každá životní cesta má své kříže a za ty je potřeba děkovat a nebát se jich. Řešení každého z nich nás totiž posune dál zase s novou zkušeností. A v komunitě řádové se tyto kříže nesou společně.

br. Martin Macek, OH

NOVOROČNÍ DOPORUČENÍ LÉKÁRNA BRNO

Vánoční svátky, na které se vždy tak těšíme, jsou již minulostí. Ač byly příjemné, mnohé z nás trochu poznamenaly zvláště stresy, abychom vše stihli podle našich představ a aby bylo vše dokonalé. Dopouštěli jsme se různých dietetických prohrěšků, jejichž následky musíme nyní eliminovat. Proto bychom měli přemýšlet o tom, jak svému tělu nejlépe pomoci zbavit se veškerých škodlivin a cítit se opět svěží.

Mělo by nyní následovat období pročištění organismu a je možné nasadit i krátký jednodenní půst. Detoxikace čili očista probíhá v našem těle nepřetržitě, ale je vhodné se na ní také aktivně podílet. Důležitý je přísun tekutin, 2–3 litry denně u dospělého člověka. Nejvhodnější je voda, zelený čaj či různé močopudné čajové směsi. Minerálky je možné popíjet v omezeném množství a je vhodné je střídát. Nedílnou součástí je i zdravý jídelníček bohatý na vlákninu, která mimo jiné ovlivňuje vyprazdňování žaludku, rychlost a dobu pasáže při průchodu střevem. Škodlivé látky jsou rychleji odváděny z těla. Je dobré zařadit během týdne jeden tzv. „odlehčovací den“, kdy dodáváme organismu pouze tekutiny, nebo tekutiny a jeden druh ovoce či zeleniny. Nejefektivnějším je období úplňku a novu. Tím tělu pomůžeme více než hladověním nebo dlouhodobou drastickou dietou.

návštěva br. generála v brněnské lékárně

Naše lékárna nabízí dostatečný výběr potravních doplňků, které pomohou organismu zbavit se nežádoucích škodlivých látek, pročistí jej a zlepší naši celkovou kondici. Jsou to nejrůznější čajové směsi, roztoky s výtažkem z aloe vera, ampulky obsahující šťávu z černé ředkve, detoxikační tablety, antioxidanty, sladkovodní řasa Chlorella, vláknina a další.

Záleží jen na Vás, rozhodnete-li se nás navštívit a nechat si od nás poradit. Rádi se s Vámi podělíme o naše zkušenosti.

kolektiv lékárníků brněnské lékárny

CHRÁMOVÝ SBOR

Chránový sbor od sv. Leopolda v Brně zkouší pod vedením sbormistryně Kláry Vaculovičové v kapli sv. Richarda Pampuri, 2. poschodí Nemocnice Milosrdných bratří v Brně, každé úterý v 18.30 – 20.00. Sbor přijímá nové členy do všech hlasových skupin. **Neváhejte a přijďte zpívat!**
kontakt: 543 165 319, info@milosrdni.cz

SVĚTOVÝ DEN NEMOCNÝCH

„Jeho ranami jste uzdraveni.“ (1 Petr 2,24)

Téma pro rok 2012 - Vidět trpícího kontemplativním pohledem (J. L. Redrado, O.H.)

Světový den nemocných patří k tradičním dnům řádového života milosrdných bratří. Každý rok si v den památky Panny Marie Lurdské (11. února) připomínáme jednotu církve ve vztahu k nemocným a všem potřebným. Nemyslíme však jenom na ně, tento den je zvláště věnovaný i všem pracovníkům ve zdravotnictví, lékařům, zdravotním sestrám, ošetřovatelům a všem, kteří zajišťují chod zdravotnictví.

br. Thomas při ošetřování v Rakousku

Přikládáme texty Mons. Jana Baxanta, biskupa litoměřického, který má v naší zemi pod patronací vztah církve ke zdravotnictví, a Svatého Otce Benedikta XVI., věnované právě tomuto dni.

Je to moudré řešení, že každý den v roce můžeme podle pokynu naší církve myslet na určitou skupinu lidí, našich bližních nebo pro svou modlitbu přijmout jeden úmysl, spojující všechny. Každoročně je den 11. února – liturgická památka Panny Marie Lurdské – věnován nemocným, lékařům a vůbec všem, kteří v jakémkoli zdravotnickém zařízení pracují ve prospěch trpících, těch, které sužují bolesti.

Samozřejmě by to bylo málo, kdybychom na nemocné a jejich pomocníky měli myslet jen jedenkrát za rok. Pamatujeme na ně jistě často, denně,

ale v lurdském světle v den, kdy se tehdy Maria ukázala dívce Bernardettě poprvé, za nemocné, trpící a ošetřující personál se modleme intenzivně. Modlit se za nemocné neznamená diktovat Pánu Bohu, co a pro koho má udělat. Není ani největším Božím darem jen zdraví. Smír lidské duše s Bohem a přátelství s Ním člověka obdaruává, léčí a uzdravuje, dává i vnitřní duchovní sílu vytrvat a mnohdy těžký úděl nemoci, stejně tak těžký úkol služby ošetřujících, statečně přijmout.

Při modlitbě se však může v našem srdci objevit i úvaha nad zdravotnictvím jako takovým, zvláště v poslední době diskutované téma na všech stranách. Krizi, problémy, potíže ve zdravotnictví ale snad nemůžeme zúžit jen do roviny dostatečného či nedostatečného platového ohodnocení těch, kteří určitě starostlivě bdí nad lůžky nemocných. Jsou to právě nemocní, kteří trpí mnohdy opuštěností a samotou už proto, že jsou značně omezeni ve svých možnostech, a tak odkázáni na pomocnou a hlavně laskavou a obětavou ruku druhých. Kdyby tato ruka měla být pořád jen natažená, krize, problémy a potíže především nemocných by se jen prohlubovaly.

Promysleme si i svou vlastní účast pomoci v oblasti zdravotnictví: ochota navštívit nemocné s křesťanským srdcem nestojí ani korunu a přitom způsobí radost, která je nad zlato. Neodsuzovat ty, kteří se rozumně a oprávněně dožadují spravedlivé odměny, pokud vědí, že jiní se přizívají na jejich účet, též nestojí ani haléř. Umět je pochopit a poukázat jim na úžasnou hodnotu ušlechtilosti a nezastupitelnosti jejich služby může pro ně být zisk nejen trojnásobný, ale i stonásobný.

Mons. Jan Baxant, biskup litoměřický

*návštěva sv. Otce v centru milosrdných
bratří ve Španělsku*

SLAVNOST SV. JANA Z BOHA

8. března, v den slavnosti sv. Jana z Boha, zakladatele řádu milosrdných bratří, budeme děkovat Pánu za milosti, které náš řád dostává v jeho působení a šíření nejen v naší zemi.

Tradičně oslavíme tuto slavnost mší svatou v brněnském klášterním kostele sv. Leopolda. Po mši svaté budou všichni návštěvníci zváni do Sálu Milosrdných bratří na malé pohoštění, v rámci něhož proběhne požehnání dlouho očekávaného filmu TV Noe „Milosrdní bratři v Čechách a na Moravě“.

Tento film vznikl několik let a mapuje přítomnost a působení řádu milosrdných bratří v Čechách a na Moravě. Obsahuje popis jednotlivých klášterů a zařízení, ale především osobní svědectví milosrdných bratří, kteří zde působí dodnes. Obsahuje unikátní záběry z míst, kde se po staletí vykonávala hospitalita sv. Jana z Boha v péči o nemocné a potřebné. Bohatá historie se tak dostává do přímého kontrastu s následky, které na této činnosti zanechalo období komunismu. Filmem provází br. Martin Macek, představený v Čechách a na Moravě.

Na tuto slavnost jsou všichni srdečně zváni!

vp

sv. Jan z Boha

BENEDIKT XVI. U PŘÍLEŽITOSTI 20. SVĚTOVÉHO DNE NEMOCNÝCH

«Vstaň a jdi! Tvá víra tě zachránila.» (Lk 17, 19)

Drazí bratři a sestry,
u příležitosti Světového dne nemocných, který budeme slavít 11. února 2012, v den památky Panny Marie Lurdské, toužím obnovit svou duchovní blízkost vůči všem nemocným, kteří se nacházejí v léčebných zařízeních anebo v rodinné péči. Projevují každému z nich výrazy starostlivosti a lásky celé církve. Šlechetným a láskyplným přijetím každého lidského života, především slabého a nemocného, vyjadřuje křesťan důležitou stránku svého vlastního evangelního svědectví podle Kristova příkladu, který se skláněl k člověku a jeho duchovním i hmotným bolestem, aby je uzdravoval. (Celý text na tisk.cirkev.cz)

vp; zdroj: ČBK (tisk.cirkev.cz)

Z NEMOCNICE MILOSRDNÝCH BRATŘÍ VE VIZOVICÍCH

Začátkem listopadu minulého roku jsme se vydali „na zkušenou“ do světa. Navštívili jsme na pár dní Centrum sv. Jana z Boha v rakouském Kainbachu. Jedná se zařízení milosrdných bratří, v Rakousku velmi uznávané a vyhledávané, které poskytuje komplexní péči víc než 600 psychicky (někdy též fyzicky) postiženým lidem. Jejich obyvatelé, jak je běžně nazývají, bydlí v několika větších i menších domech na území o rozloze 310 ha.

Z kopce shlížíme do hlubokých údolí. Trochu se drkotáme v ranním mlhavém oparu, ale sluníčko už prosvítá mezi mraky. Slyšíme bučení krav a závan vzduchu dává tušit jejich obydli. Stodola se plní shrabaným, spadáním listů pro podestýlku na zimu. Do skleníku už jsou ukryty rostliny, které by nastávající zimu venku nepřežily. Věž klášterní kaple je vidět z okolí a přilehlé budovy svítí novotou. Muškáty a afrikány ještě nespálil první mráz a zdobí zákoutí určená k odpočinku.

Široké, skleněné automatické dveře se před námi otevírají a po rohoži s emblémem granátového jablka, znaku milosrdných bratří, vcházíme do hlavní budovy ošetrovatelského centra, bývalého kláštera, které se nachází na samotě uprostřed krásné rakouské přírody v blízkosti Grazu.

Usměvavý recepční nás vítá a v ústřety nám přichází Karin, naše průvodkyně. Ubytuje nás v pokojích pro hosty a zve nás na oběd. Kuchyň zajišťuje stravu pro téměř 700 obyvatel ošetrovatelského centra a jejich zaměstnance. Na výběr máme ze tří menu a k tomu nápoje, salátový pult a moučník. Přišel nás přivítat a pozdravit také ředitel centra pan Jukič společně s priorem centra, milosrdným bratrem Paulusem. U kávy, kterou si dáváme v kavárně, se setkáváme s prvními

obyvateli centra a jejich návštěvami. Zároveň se snažíme zapamatovat si něco z množství informací, kterými nás Karin zahlcuje. Její náplní práce je styk s veřejností, protože propagace a informovanost veřejnosti o poslání a práci centra je z ekonomického hlediska nesmírně důležitá. Péče je drahá jako všude jinde a peníze jsou třeba. Vedení zařízení si uvědomuje, že dobře zaplacení zaměstnanci jsou spokojení a odvádí profesionální práci. Zájemců o zaměstnání mají dostatek. K ošetrovatelské a další péči jsou přijímáni pouze psychiatricky nemocní lidé, dementní, často s kombinovanými vadami, senioři i děti a drogově závislí. Jejich péče je v okolí vyhlášená a za dobrým jménem jdou také sponzoři. Příznivci Kainbachského centra založili tzv. Pampuri klub. Letos oslavil 20. výročí své existence. Pořádají různé sportovní klání a společenské akce, kterých se účastní jak obyvatelé centra, tak zaměstnanci a široká veřejnost, místní politici i celebrity. Výtěžek akcí jde na rozvoj centra.

Ačkoliv je rozloha klášterních prostor, přilehlých budov a pozemků obrovská, nepůsobí megalomansky. Vše je rozčleněno tak, aby se člověk cítil útulně. Procházíme všemi odděleními a terapeutickými dílnami. Krásné výrobky, zde vzniklé, se prodávají v obchodě v Kainbachu. Personál centra

je usměvavý, a ačkoliv jsme neznámí návštěvníci, stále slyšíme přátelské srdečné „Grüß Gott“. Dýchá tady atmosféra pohody, lidské sounáležitosti a úcty k člověku. Personál hledá možnosti, jak rozvinout schopnosti každého jednotlivce. Sportovci z centra dosahují výborných výsledků i na paralympiádách, kterých se pravidelně účastní. Někteří hrají divadlo. Velice populární je také soubor cirkusu – jediný toho druhu v Rakousku. Další pracují v zahradě, na poli, starají se o zvířata. Jiní dojíždějí za prací do budov, které jsou mimo komplex, aby si také zažili pocit, jaké je to chodit do práce. Ti nejvíce postižení mají k dispozici muzikoterapeutické místnosti a snoezelenové relaxační prostory (specificky vybavené místnosti pro pozitivní působení na všechny smysly člověka), bazén. Spojovací prostory a chodby jsou graficky ztvárněny a barevně vyzdobeny, aby nepůsobily příliš technicky.

Finanční prostředky jsou vydávány s rozmyslem a efektivně. Centrum je moderní, vybavené, ale není zde vidět zbytečný přepych. Některá místa jsou praktickou ukázkou, jak se dá udělat za „málo peněz hodně muziky“, což je pro mne osobně velice inspirující. Aby to ale nevypadalo tak idylicky, personál si například posteskl, že by potřebovali další vybavení a navýšení personální kapacity. Taktéž víc financí na provoz a vyšší platy.

Součástí areálu je kuchyň, obrovská prádelna a sklady, vozový a strojový park. V kapli se konají pravidelné bohoslužby. Je tu také hřbitov, na

kterém odpočívají milosrdní bratři, ale i obyvatelé či zaměstnanci, kteří neměli své rodiny.

Z profesního hlediska jsme byli hodně zvědaví na oddělení pro seniory. Péče je zde založena na psychobiografickém modelu prof. E. Böhma. (U nás je tato péče zahrnuta do konceptu bazální stimulace, kterou do České republiky přinesla paní PhDr. Karolína Friedlová, která v Rakousku pracovala jako zdravotní sestra). Jedná se o systém péče o seniora založený na respektu a důstojnosti k stáří a na ochraně lidských práv u osob se symptomy demence.

Klient je vnímán především jako člověk se svou biografickou historií. Prostředí ovlivňuje každého jedince a má taktéž svou terapeutickou hodnotu. Proto je důležité institucionální prostředí co nejvíce přizpůsobit původnímu prostředí klienta. A protože obyvatelé v Kainbachu pochází z okolních vesnic, které leží v předhůří Alp, oddělení má horský charakter. Pavlač s robustním nábytkem, naštípané dřevo v košíku. Interiér je vybaven dobovým nábytkem (z doby, kdy dnešní obyvatelé byli mladí) a malbami. Také nádobí se snaží shánět na okolních bleších trzích, aby zapadalo do tohoto konceptu. Obyvatelé mají jasnou strukturu dne a naprostou volnost v rozhodování o svých potřebách. Dokumentace je vedena pouze v elektronické podobě.

Na zpáteční cestě jsme také navštívili nemocnici milosrdných bratří v Grazu. Nemocnice poskytuje péči ve všech základních oborech medicíny. Je nově zrekonstruovaná a podle slov naší průvodkyně nemá nouzi o pacienty, protože má dobrou pověst.

Z Rakouska jsme odjížděli s pocitem, že když se chce, tak to jde, a že má smysl se snažit. Bylo to pro nás povzbuzením a inspirací.

Radomíra Pečeňová (Dotek, o.p.s. Vizovice)

PŘIPRAVME SE NA VSTUP DO BOŽÍHO KRÁLOVSTVÍ

Nový církevní i občanský rok nás často vede k zamyšlení nad tím, co bude, a také k plánování, co my sami budeme dělat. Ano, je třeba plánovat, protože před každým z nás je skvělá budoucnost. Je třeba, abychom především my „dříve narození“ si zpracovali vlastní projekt přípravy na vstup do Božího království.

Jak důležité a naléhavé je o tom přemýšlet a také na tom pracovat vyplývá mimo jiné i z toho, jaký tomu příkládal sám Ježíš Kristus význam – v evangeliích hovoří o Božím království více než 120x. Toto je nepřehlédnutelná výzva pro každého. A ten, kdo je nemocný, se právě svým stářím, nemohoucností a omezeností přibližují k Bohu. Pouze je třeba si to uvědomit aktivně tyto oběti nabídnout Pánu. Nefňukat nad svou nedostatečností a obtížemi. Je přece třeba abychom se zmenšovali, abychom ustupovali a aby On rostl i v nás.

„Nefňukat nad svou nedostatečností a obtížemi. Je přece třeba abychom se zmenšovali, abychom ustupovali a aby On rostl i v nás“.

V listě Galaťanům (4,4–7) píše sv. Pavel: Když se naplnil čas, poslal Bůh svého Syna narozeného ze ženy, aby vykoupil lidi, kteří podléhali zákonu. Tak se nám dostalo přijetí za syny. A protože jste synové, poslal nám Bůh do srdce Ducha, který volá: „Abba, Otče!“ Už tedy nejsi otrok, nýbrž syn a jakožto syn také dědic skrze Boha. Promysleme si to – to nejsou slova do větru. Jako synové a dcery jsme dědici skrze Boha. Může si někdo z nás přát do nového roku 2012 více nebo něco lepšího?

Rád bych tady připomněl několik skutečných osobností, které jsme dobře znali:

* Otec kardinál Tomášek – osobně mohu do svědčit, jak překonával potíže stáří a ještě dovedl povzbuzovat.

* Svatá Matka Tereza – v modlitbě a službě těm nejmenším a nejpotřebnějším zde na světě byla až do poslední chvíle.

* Blahoslavený Jan Pavel II. – v televizních záběrech mohl celý svět sledovat jeho strádání a těžkosti, ale i odevzdanost Pánu až téměř do posledního výdechu.

Ale obdobně tomu bylo i v prvních letech rozšiřování křesťanství:

* Svatý Polykarp – žák svatého Pavla, biskup a mučedník: Osmdesát let sloužím Kristu a nikdy mi neublížil. Jak bych mohl zradit svého krále, který mně vykoupil.

* Sv. Řehoř Nyský (4. století) dává radu, že je třeba „vpustit Boha do sebe“.

Dobrym průvodcem pro stáří je starozákonní kniha Kazatel ze třetího století před naším letopočtem:

* Jaký užitek má člověk ze svého pachtění ... (1,3),

* Pokolení přichází, pokolení odchází, ale ... (1,4),

* Vždyť co má člověk veškerého svého pachtění – z honičky za žádostmi svého srdce ... (2,22),

* Všechno má svůj čas: Všechno má svou určenou chvíli a veškeré dění pod nebem má svůj čas – Je čas rození i čas umírání (3,2–3).

* Poznal jsem, že není na světě nic lepšího, než se radovat a konat v životě dobro (3,12).

* ... to, že člověk jí a pije a okusí při veškerém svém pachtění dobrých věcí, je dar Boží (3,13).

* ... vše, co činí Bůh, zůstává na věky; nic k tomu nelze přidat, ani z toho ubrat (3,14).

* Jdi, jez svůj chléb s radostí a popíjej své víno s dobrou myslí (3,7).

* Užívej života se ženou, kterou sis zamiloval, po všechny dny svého pomíjivého života (3,9).

* Ještě lepší bude, když si tuto knihu o 12 kapitolách úvah, moudrostí a rad přečteš v klidu celou.

A ještě přikládám modlitbu pro naše dny ve stáří:

Pane, náležím k lidem, kteří jsou nazýváni starými. Přišel můj večer. Brzy bude noc. Nenechávej mne samotného, když dělám poslední kroky.

Můj život měl kdysi hodnotu a smysl. Pracoval jsem, zápasil jsem a měl okruh svého působení. Všechno, co jsem udělal, mizí v dálce. Prosím Tě, chraň mne před hořkostí, před nebezpečím, abych tvrdil, že všechno bylo správné. Dej, abych uměl pouštět věci z rukou. Dej, abych spoléhal na tvou dobrotu. Neopouštěj mne.

Síly mne opouštějí, nemoci mne moří. Smrt stojí přede mnou nevyhnutelně. Prosím Tě, ochraňuj mne před zatvrzelostí, před klamnými iluzemi, před hledáním falešných nadějí. Dej, abych dovedl přijmout, co posíláš, ať vystoupím na nově schůdek a jsem připraven, až mne proměníš.

Prožil jsem svůj život uprostřed lidí. Ted' zůstanu sám. Moji přátelé odešli. Nikdo mne nepotřebuje. Každý jde svou cestou. Prosím Tě, pomoz mi, abych se neuzavíral do sebe, nelitoval se a nedával na odív své bolestí. Dej mi, abych setrval v tichu a přicházel k Tobě s prosbou za druhé. Dej mi k tomu vhodná slova. Jsem ukryt ve tvé lásce, pomáhej mi milovat.

Pane, dej mi odevzdanost. Jsem ve tvé ruce, Dej mi veselost. Ty jsi pramen radosti. Dej mi dobrotu.

Tvé dobrotě se svěřuji. Pomoz mi, abych zatvrzelé lidi obměkčoval, znesvářené usmiřoval, zraněné a opuštěné utěšoval.

Pane, můj Vykupiteli, můj Usmiřiteli a Učiteli, pozehnej mi a ochraňuj mě a dej mi svůj pokoj.

A závěr všeho, co jsi slyšel:

Boha se boj a jeho přikázání zachovávej; na tom u člověka všechno závisí (Kaz 12,12).

Dr. F. Reichel, OFS

FRANTIŠEK REICHEL, OSF

MVDr. Ing. František Reichel, Csc. (74) v době komunismu pracoval ve Výzkumném ústavu biofaktorů a veterinárních léčiv. Po revoluci byl zvolen jako vicepremiér v oblasti životního prostředí do „sametové vlády“. Vystudoval laickou teologii na fakultě v Praze. Dnes je aktivním důchodcem a členem třetího řádu františkánů.

PRIMÁTOR BRATISLAVY OCENIL ÚTULOK PRE BEZDOMOVCOV MILOSRDNÝCH BRATOV

Dňa 17. októbra navštívil primátor Bratislavy Milan Ftáčnik niektoré zariadenia, ktoré sa v meste venujú ľuďom bez domova a núdznym a neobišiel ani Domov svätého Jána z Boha, ktorý na okraji mesta prevádzkujú Milosrdní bratia.

br. Barnabáš, ktorý slúži v bratislavskom útulku pre bezdomovcov, oboznamuje p. primátora Ftáčnika so službami pre klientov

Rehoľa ho oficiálne otvorila vlni 6. decembra ako denné centrum pre sto klientov a doteraz je jediným zariadením svojho druhu nielen v Bratislave, ale na Slovensku a v jeho okolí vôbec. Klienti tu majú možnosť stravovať sa, vymeniť si šatstvo, osprchovať sa, umýť sa, oprať si veci, ožehliť si ich, v prípade úrazu či choroby dostať ošetrovanie, a tiež privyrobiť si v rámci pracovnej terapie menší finančný obnos.

br. Peter pri vykladaní šatstva

M. Ftáčnik sa netajil tým, že návšteva tohto útulku predčila jeho očakávania. A nielen preto, že ako sa dozvedel od vedenia zariadenia, od začatia jeho činnosti tu už dvanástim klientom pomohli nájsť prácu i ubytovanie. „Videl som, že v Domove sv. Jána z Boha vládne poriadok, systém, a je tu aj veľmi láskavý vzťah k bezdomovcom. Hospitálska rehoľa sv. Jána z Boha – Milosrdní bratia tu vybudovali dôležitý bod na mape zariadení venujúcich sa tejto službe. Toto zariadenie je vlastne jediné svojho druhu a je možné sa od neho učiť, ako to robiť a rozširovať tieto skúsenosti ďalej,“ konštatoval primátor, ktorý si prezrel celý areál objektu, jeho priestory a oboznámil sa so službami centra. On sám chce v Bratislave viac „prepojiť“ prácu a aktivity organizácií, Cirkvi i dobrovoľníkov, ktorí slúžia práve bezdomovcom. Prior rehole Milosrdných bratov Ján Karlík O.H. si od návštevy primátora sľubuje užšiu spoluprácu s hlavným mestom. Ocenil tiež úprimný záujem hlavy mesta o problematiku ľudí bez domova. Podľa slov riaditeľa uvedeného centra Jaroslava Valacha, v budúcnosti by chceli služby útulku rozšíriť aj o pomoc psychológa, kňaza a rozšíriť doterajšie možnosti pracovnej terapie, ktoré sú finančne i personálne limitované.

Andrea Eliášová

Foto: autorka

sestra Lucia v službe u milosrdných bratov

VYMODLENÉ POVOLANIE BRATA BARNABÁŠA SVEDECTVO

Brat Barnabáš o sebe nerád hovorí. Hoci je vekovo najstarším členom slovenskej komunity Milosrdných bratov a má čo odovzdávať, netají sa tým, že radšej sa prihovára ľuďom cez skutky milosrdenstva, ako cez krásne, ľúbivé slová. Napokon sa však predsa podelil o svedectvo, ako ho Pán priviedol do Hospitálskej rehole sv. Jána z Boha.

br. Barnabáš pri modlitbe Vešpier

„Povolanie Milosrdného brata som si vymodlil. Boh povoláva v každom veku. Boh vyslyšal moje modlitby, povolal ma ako staršieho a poslal na správne miesto, aby som tam, v mene Ježiša Krista slúžil tým najposlednejším, rozdával lásku a pomoc, preukazoval Božie milosrdenstvo. Pôsobím v Dome sv. Jána z Boha v Bratislave. Okrem poskytovania sociálnych služieb prežívam s bezdomovcami ich ťažkosti, bolesti, skúšky, nepochopenia

a neprijemnosti, problémové situácie. Každodenne sa stretávam s ľuďmi bez domova, slúžim bratom a sestrám, ktorými spoločnosť pohŕda, ktorých odmieta. Ale ja ich volám k sebe, snažím sa získať ich dôveru. Prichádzajú ku mne. Nesmeli prosia o radu, pomoc. Niektorí sú špinaví, zanedbaní, zavšivavení, hriešni, zapáchajú, sú obťažaní svojím trápením, bolesťou, nevyliciteľnou chorobou. Napriek všetkým ich hriechom volám ich k sebe: Podťte ku mne všetci – ja vás v mene Ježiša Krista posilním. Súvislosť vidím v mojom pôvode, viero-vyznaní, totalitný systém ma odmietal, znevýhodňoval v rôznych životných situáciách. Súvis vidím aj v dlhotrvajúcom ochorení mojej matky, ktorá potrebovala moju opateru. Preto tie moje sympatie s prenasledovanými, sociálne postihnutými, chorými a trpiacimi. Vždy som si všimal bedárov. V každom, aj v tom najposlednejšom, najbiednejšom, sa snažím vidieť Krista, ktorý ma povzbudzuje zachraňovať týchto hendikepovaných bližných, dáva mi silu podľa svojich schopností a možností im pomáhať. Dáva mi silu znášať nevdak, ponižovanie, urážky. Každý deň ďakujem, že mi Pán Boh zveril týchto ľudí na okraji našej spoločnosti. Neočakávam žiadnu odmenu.“

Foto: Andrea Eliášová

br. Barnabáš počas služby

MILOSRDNÍ BRATŘI VE VALTICÍCH

Milosrdní bratři přišli do Valtic roku 1605 na pozvání rodu Lichtenštejnů. Byl to první klášter bratří severně od Alp. Odsud se rozšířili do ostatních konventů ve střední Evropě, kde zakládali nemocnice a lékárny a starali se o nemocné skrze hospitalitu – křesťanskou péči o nemocné, podle vzoru sv. Jana z Boha, zakladatele řádu. Za více než 4 století historie milosrdných bratří ve Valticích prošlo klášterem mnoho významných osobností, které se zapsaly do historií oborů, jimž se věnovaly. Br. Norbert Boccus, jako jeden z předních evropských botaniků, zde sestavil několik zcela unikátních herbářů, br. Celestýn Opitz, který později v pražské nemocnici milosrdných bratří Na Františku provedl první operaci v narkóze v Evropě a stal se tak zakladatelem anesteziologie a tím i celé moderní medicíny. To jsou jen dva ze stovek bratří, kteří svůj život naplno prožívali ve vztahu k nemocným, láskou k bližním, potřebným. S nástupem komunismu byli milosrdní bratři z Valtic vyhnáni a nemocnice přešla do státní správy. Dodnes nebyla tato nemocnice vrácena, avšak milosrdní bratři neustále cítí touhu se do

zleva starosta Valtic p. Trojan, ředitelka Muzejního spolku Valtice p. Rakovská, autor knihy p. Kolčava, br. Martin Macek a farář valtický P. Janoušek

kláštera a mezi nemocné vrátit a navázat tak na bohatou staletou tradici, kterou mapuje například právě vycházející kniha „*Valtice a milosrdní bratři*“ RNDr. Jiřího Kolčavy.

Slavnostní požehnání knihy, ale také výstava betlémů o těchto Vánocích a mnoho dalších událostí pořádaných za podpory Muzejního spolku paní Lady Rakovské, jsou ukázkou vůle milosrdných bratří se do Valtic vrátit a obnovit zde působení řádu, jak tomu bylo po staletí do nástupu komunismu.

vp

nemocnice a klášter milosrdných bratří v Brně

MODLITBA ZA NEMOCNÍCI

„Panno Marie, svěčujeme do Tvé ochrany zdejší nemocnici, ať Tvůj Syn, Ježíš Kristus, žehná všem lidem, kteří sem přicházejí, ať Duch svatý posiluje zaměstnance, aby současnost i budoucnost této nemocnice byla živým odkazem hospitality sv. Jana z Boha. Amen“

→ BŘEZEN

8. 3. 2012 čtvrtek 18:00 **SLAVNOST SV. JANA Z BOHA & POŽEHNÁNÍ FILMU O MILOSRDNÝCH BRATŘÍCH**
kostel sv. Leopolda v Brně, Vídeňská 7 & Sál Milosrdných bratří

SLAVNOST SV. JANA Z BOHA – LETOVICE 8. 3. 18:00; PROSTĚJOV 10. 3. 17:00; VALTICE 11. 3.; VIZOVICE 15. 3.

→ DUBEN

12. 4. 2012 čtvrtek 18:00 **ADORACE ZA NEMOCNÉ A DUCHOVNÍ POVOLÁNÍ**
kostel sv. Leopolda v Brně, Vídeňská 7

→ KVĚTEN

KAŽDÝ ČTVRTEK 15:30 **MÁJOVÉ POBOŽNOSTI S NEMOCNÝMI V NMB BRNO**
Nemocnice Milosrdných bratří, Brno, Polní 3, u sochy Panny Marie v areálu nemocnice

12. 5. 2012 sobota **POUŤ MILOSRDNÝCH BRATŘÍ NA VRANOV U BRNA**
více informací naleznete na nástěnce v kostele sv. Leopolda a na www.milosrdni.cz

21. 5. 2012 pondělí **BENEFIČNÍ KONCERT ZUŠ FRANTIŠKA JÍLKA**
Sál Milosrdných bratří, Brno, Vídeňská 7, více na www.milosrdni.cz

POMOZTE NÁM VYDÁVAT HOSPITALITU!

Zpravodaj Hospitalita vychází zdarma pro všechny čtenáře. Jeho příprava však obnáší nemalé náklady, od času stráveného při jeho sestavování, korekce, grafické práce, nakonec tisk, obálování a hromadná korespondence.

Chceme však čtenářům poskytnout co nejvyšší provedení, stejně jak je tomu i ve zdravotní péči, kterou poskytujeme našim pacientům.

Své příspěvky můžete posílat na konto:
1341663309/0800 variabilní symbol: 1111
Za jakékoliv dary budeme nesmírně vděční!

hospitalita Zpravodaj, který vychází ZDARMA nepravidelně 4x do roka. Vydává ho Hospitalálský řád sv. Jana z Boha – Milosrdní bratři. Informuje o životě a aktivitách milosrdných bratří, také o jejich historii, světcích, významných událostech z domova i zahraničí. V případě zájmu o odběr pište na e-mail: hospitalita@milosrdni.cz nebo na adresu: Milosrdní bratři, Vídeňská 7, 639 00 Brno. Nezapomeňte uvést počet výtisků, které chcete odebrat.

„Per corpus ad animam“

hospitalita

Vydává Konvent Hospitálského řádu sv. Jana z Boha – Milosrdní bratři (pro svoji vnitřní potřebu)

Videňská 228/7, 639 00 Brno, IČ: 15531678, registrace MK ČR E 20257

B. ú. 1341663309/0800

tel./fax.: 543 165 319, www.milosrdni.cz, e-mail: hospitalita@milosrdni.cz

foto: archiv OH, tisk: Arch polygrafické práce spol. s.r.o.